

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010502
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010502.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému P. E., pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného P. E. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2Nt/20/2022 zo dňa 30. marca 2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. augusta 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. E. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného P. E. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/49/2019 zo dňa 18. 11. 2021, pretože nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom č. k. 3T/49/2019 zo dňa 18.11.2021 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením do výkonu trestu stredného stupňa stráženia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnu formou. Zároveň s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený skorší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/42/2019 zo dňa 09. 05. 2019.

Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania dôvodil zlou právnou kvalifikáciou podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorý súd nesprávne aplikoval, pretože mu nemal byť uložený úhrnný trest, pretože nespáchal viac trestných činov.

Ďalej súd I. stupňa konštatoval, že v danom prípade súd uložil odsúdenému súhrnný trest odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. por. vo výmere 6 rokov nepodmienečne, keď základná trestná sadzba bola pri zločine lúpeže v zmysle ustanovenia § 188 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 až 8 rokov. Súd zároveň aplikoval s poukazom na tú skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/73/2008 zo dňa 10. 12. 2009 za zločin aj ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., ktoré pojednáva o tom, že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Zároveň bol odsúdený Okresným súdom Komárno sp. zn. 2T/42/2019, ku ktorému ukladal súhrnný trest a aplikoval aj ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. (tým, že sa jednalo o súhrnný trest, ktorý sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu), kde súd ukladal trest v rámci trestnej sadzby 5 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Súd v danom prípade odsúdenému uložil trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Odsúdený namietal aj to, že mu mal byť v rámci uvedeného odsúdenia uložený súhrnný trest k rozhodnutiu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/54/2011 zo dňa 10. 01. 2012, ktorý mu nebol zarátaný. Vo veci Krajského súdu v

Nitre išlo o odsúdenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/139/2009 rozsudkom zo dňa 05. 05. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. 01. 2012. Rozhodnutím vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2019 sa nemôže jednať o súhrnný trest k rozsudku sp. zn. 2T/139/2009, pretože uvedené rozhodnutie bolo právoplatné dňa 10. 01. 2012 a skutok vo veci sp. zn. 3T/49/2019 spáchal dňa 10. 02. 2019 a teda nespĺňa podmienky na aplikáciu ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák.

Súd I. stupňa poukázal na to, že v posudzovanom prípade nie sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti, ani nepredložil, resp. nenavrhol vykonať také dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť v danom prípade iné rozhodnutie či už vo výroku o vine alebo treste, ktorý by bol pre odsúdeného priaznivejší. Odsúdený mal uložený trest skoro na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Keďže súd I. stupňa nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por., návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú doplnil písomnými žiadosťami doručenými súdu dňa 30. 06. 2023 a dňa 13. 07. 2023. Žiadosťou, doručenou súdu I. stupňa dňa 30. 06. 2023 a následne postúpenej nadriadenému súdu, odsúdený navrhol zistiť polohu a časové pásmo mobilného telefónu zn. H. X, W. A. IMEI: XXXXXXXXXXXX XXX, či sa nachádzal v tom čase na adrese poškodeného alebo člena jeho rodiny. V žiadosti doručenej nadriadenému súdu dňa 13. 07. 2023 poukázal na odpoveď Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. Rpv 982/2023- zo dňa 27. 04. 2023 a namietal, že voči nemu použili § 41 Tr. zák. nezákonne, tiež upriamil pozornosť na § 52 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a § 252 ods. 3 Tr. por. a zdôraznil, že ho odsúdili bez jeho prítomnosti ako aj bez prítomnosti právneho zástupcu.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd ako na zákonné a správne poukazuje.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha obnovy konania.

V danom prípade sa odsúdený svojím pôvodným návrhom zo dňa 19. 09. 2022 domáhal povolenia obnovy konania vo výroku o treste v konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2019, konkrétne uloženia súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Odsúdený písomne odôvodnil sťažnosť v dvoch podaniach. Vo svojom prvom podaní nazvanom „Žiadosť o polohu a časové pásmo telefónu“ zo dňa 27. 06. 2023 žiadal, aby bola zistená poloha a časové pásmo mobilného telefónu poškodeného, či sa mobilný telefón nachádzal na adrese poškodeného v inkriminovanom čase. Odsúdený vo svojom druhom písomnom podaní zo dňa 11. 07. 2023 uvádzal, že mu Ústavný súd odpovedal na jeho návrh 27. 04. 2023 pod č. Rvp 982/2023, z ktorého vyplýva, že voči nemu bol použitý § 41 nezákonne. Rovnako tak bol použitý § 52 ods. 2, ods. 4, keď mu bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu, v ktorom sa čase rozhodovania súdu osvedčil. Okrem toho namietol, že na hlavnom pojednávaní v pôvodnej veci nemal obhajcu, hoci mu bol ukladaný trest po zvýšení hornej hranici, ktorá prevyšovala 10 rokov.

Pokiaľ ide o dôvody sťažnosti smerujúce k vine odsúdeného, konkrétne jeho žiadosť o prešetrenie, či na mieste spáchania skutku sa v inkriminovanom čase nachádzal mobilný telefón poškodeného, sťažnostný súd nezistil dôvod prešetrovať uvedenú skutočnosť žiadanými ďalšími novými dôkazmi s poukazom na dokazovanie vykonané v pôvodnom konaní, ktoré bolo dostatočné aj s poukazom na to, že odsúdený sám v pôvodnom konaní vo vzťahu k mobilnému telefónu uvádzal, že mu ho poškodený „dal“, ďalej s ohľadom na výpoveď poškodeného, ktorý ho jednoznačne usvedčoval, ako i výpovede svedkov Y. a B..

Vo vzťahu k námietke odsúdeného, že mu nemal byť ukladaný súhrnný trest s použitím § 42 ods. 1, 41 ods. 2 a 38 ods. 5 Tr. zák. krajský súd zdôrazňuje, že v pôvodnom konaní bol uznaný vinným zo žalovaného skutku spáchaného dňa 10. 02. 2019 právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/49/2019 zo dňa 18. 11. 2021, proti ktorému odsúdený nepodal odvolanie, čím tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 02. 2022 a bol mu uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri súčasne zrušenom skoršom výroku o treste uloženom mu trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/42/2019 dňa 09. 05. 2019, právoplatným dňa 18. 05. 2019 (za skutok spáchaný dňa 26. 09. 2018 právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), v ktorom mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, ktorá uplynula dňa 19. 11. 2020.

V prvom rade je potrebné uviesť, že účelom obnovy konania nie je preskúmať, či súd v pôvodnom konaní uložil súhrnný trest správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, pokiaľ všetky podmienky na uloženie súhrnného trestu boli súdu v pôvodnom konaní známe. V pôvodnom konaní bol odsúdenému uložený súhrnný trest vo výmere 6 rokov, pričom súd vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí 3 rokov až 8 rokov, ktorú upravoval postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., teda zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu na 5 rokov 6 mesiacov a súčasne zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. na 10 rokov a 8 mesiacov.

Keďže v rámci skúmania podmienok obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. je možné preskúmať iba to, či po vyjdení najavo nových skutočností alebo dôkazov by mohol byť pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu (krajský súd pripomína, že v danom prípade ide o zločin) alebo k pomerom páchatel'a (takéto neboli zistené), alebo by uložený trest bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa. Nad rámec dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia udáva, že novým dôkazom, príp. novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, nie je tvrdenie odsúdeného o nesprávnosti uloženia súhrnného trestu. V pôvodnom konaní mal súd vedomosť o trestnom rozkaze Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/42/2019 dňa 09. 05. 2019, právoplatným dňa 18. 05. 2019 a zohľadňoval ho pri uložení trestu.

Tak ako bolo vyššie uvedené, žiadna nová skutočnosť, ani dôkaz po právoplatnosti veci najavo nevyšla, keďže súdu I. stupňa bolo známe predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Komárno sp. zn. 2T/42/2019 a navyše nadriadený súd zdôrazňuje, že ani v prípade, že by v pôvodnom konaní súd nesprávne ustálil použitie § 38 ods. 5, § 41 ods. 2, § 42 Tr. zák., nie je v jeho právomoci prípadné pochybenie naprávať obžalovaným využitým inštitútom obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Keďže teda odsúdený nepredložil žiadny nový dôkaz, ani nepoukázal na žiadnu novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo až po právoplatnom skončení konania alebo ktorá by bola súdu skôr neznáma, a ktorá by mohla sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, teda nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k iným zisteniam než tým, ktoré boli v pôvodnom konaní ustálené, krajský súd rovnako ako súd I. stupňa dospel k záveru, že neboli naplnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Vo vzťahu k sťažnostnej námietke odsúdeného, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa mal vyjadriť, že došlo k porušeniu práv odsúdeného, krajský súd uvádza, že si na základe týchto tvrdení odsúdeného vyžiadal vyjadrenie, či odsúdený podal návrh na ústavný súd a ak áno, akým spôsobom bolo o ňom rozhodnuté. Podľa oznámenia Ústavného súdu Slovenskej republiky doručeného krajskému súdu dňa 01. 08. 2023, bolo uvedené podanie odsúdeného podľa § 53 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odložené bez ďalšieho procesného postupu, pretože nejde o návrh na začatie konania pred ústavným súdom (ústavnú sťažnosť). Ústavný súd v odôvodnení svojho odloženia konštatoval, že podanie nebolo dostatočne určité, odsúdený nebol zastúpený advokátom a podaniu chýbal relevantný petít, o ktorom by mal ústavný súd konať.

Je preto potrebné konštatovať, že z konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky nevyplývalo žiadne zistenie uvádzané odsúdeným vo svojej sťažnosti, že mu bol v pôvodnom konaní uložený trest v rozpore so zákonom alebo že by bolo porušené jeho právo na obhajobu, pokiaľ konanie na súde I. stupňa bolo vykonané bez toho, aby mal právneho zástupcu napriek tomu, že mu bol trest ukladaný v rámci trestnej sadzby, ktorého horná hranica prevyšovala 10 rokov.

Rovnako ako pri predchádzajúcom dôvode podanej obnovy konania, aj tu musí sťažnostný súd konštatovať, že bez toho, aby vyjadril svoj právny názor, či mal alebo nemal byť zastúpený obhajcom v pôvodnom konaní, resp. či mu boli porušené práva na obhajobu, takéto tvrdenie odsúdeného nie je dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por., ale skôr by sa mohlo jednáť o dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odsúdeným navrhované tzv. nové dôkazy vo vzťahu k výroku o vine a treste nespĺňajú atribúty novej skutočnosti alebo nového dôkazu v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por., ako správne konštatoval už súd I. stupňa, a preto nemohlo byť rozhodnuté o povolení obnovy konania pôvodne ho vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 3T/49/2019.

Nad rámec vyššie uvedeného krajský súd zdôrazňuje, že konanie o povolenie obnovy konania pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu.

Súd teda najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por. a následne sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predpokladané dôvody na povolenie obnovy konania. V konečnom dôsledku skúma odôvodnenosť návrhu, teda či sú v ňom uvádzané skutočnosti spôsobilé dosiahnuť v obnovenom konaní iné rozhodnutie vo veci v zmysle § 394 Tr. por.

V predmetnom konaní síce boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., t. j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Tr. por. vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia takých nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súčasne krajský súd nezistil v postupe súdu I. stupňa pri prerokovávaní jeho návrhu na povolenie obnovy konania žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku a napadnuté uznesenie je aj riadne odôvodnené s poukazom na § 168 Tr. por.

Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, ani žiadne také nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, a ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.